

crítica cinema

MARCEL·LÍ BORRELL

Qüestió dels fonaments

La casa

Director: Mike Figgis. Intèrprets: Dennis Quaid, Sharon Stone, Stephen Dorff, Juliette Lewis, Christopher Plummer, Kristen Stewart. EUA, 2003. 119 minuts. Lauren.

1. De què va? Una família de Nova York s'instal·la en una atrotinada casa victoriana d'un percut poble i un cop allí no tot són flors i violes...

2. Com va? Per a què una casa s'aguanti ferma importa que els fonaments siguin sòlids; per a què un film tingui un creixement sostingut importa que el guió sigui sòlid, ben travat. Sempre hi ha excepcions, però: **Alfred Hitchcock** era capaç de rodar pel·lícules immenses, per exemple *Con la muerte en los talones*, filla d'un guió inversant a maar. El cas de *La casa* és de guions amb més calç que arena. I com sigui que **Mike Figgis**, per molt que vulgui semblar-se al mestre Hitchcock fatalment no ho és, la casa s'ensorra estrepitosament. Malgrat el seu bon oficini, Mike Figgis (*Leaving Las Vegas*) no acaba de trobar el to de la història i es dedica a seguir les convencions del gènere de terror: moviments de càmera subjectiva, foscors inquietants, armaris misteriosos, cops de música efectista i, en fi, per no faltar res, ni la pluja escampa... Tampoc la presència de **Dennis Quaid, Sharon Stone** i **Juliette Lewis** anima massa la visita a una casa que, de fora, prometia vida interior. Tots plegats se senten forasters, rellogats, titelles?

3. I va: per a curiosos una mica xafarders i espites juvenils poc avesats.